

7 Dodatkami kosztowne
w prenumeracie. Bez po-
czty: kwartalne 4 zł.;
miesięcznie 1 zł. 40 cent.
poczta: kwartalne 5 zł.;
miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercyja w półkolumnie
druknie garmont, 7 cen-
tów od wiersza. — Rekla-
macyje sa wolne od opłaty
pocztowej.

Cześć urzędowa.

(Ofiary dobroczynne.)

Prześwietny konsystorz biskupi w Krakowie otrzymał dodat-
kowo z kilku parafii tamtejszej dyecezyi 8 zł. 33 $\frac{1}{2}$ c. w. a. na
wsparcie dotkniętych powodzią mieszkańców obwodu przemyskiego,
i odesłał te pieniądze naczelnikowi rzeczzonego obwodu.

Cześć nieurzędowa.

Lwów, 8. października.

Ze wszystkich stron naszego kraju dochodzą nas szczegółowe
sprawozdania o obchodzie uroczystości imienia Najjaśniejszego Pana
tak po miastach obwodowych jako też w siedzibach władz powia-
towych. Nie mogąc dla szczupłości kolumn naszych ogłaszać wszy-
stkich w całości, ograniczamy się tu na ogólnej o nich wzmiance
zapisując przytem z prawdziwą przyjemnością tylko ten fakt głów-
ny, że wszędzie objawiało się przy tej sposobności jednakowe
uczucie przywiązania i niezachwianej wierności dla najmiłościwszego
Monarchy.

O ostatnim posiedzeniu konferencyi pokojowej z 5. b. m. do-
nosi telegram z Wiednia w *Spener Ztg.*, że pełnomocnicy duńscy
mieli poczynić koncesye w kwestyi względem uregulowania gra-
nicy i w sprawie finansowej, ale natomiast obstawali przy wyklu-
czeniu splaty ceł na Sundzie z majątku czynnego, a w końcu przed-
łożony został ze strony duńskiej nowy projekt ugody. Ten sam
telegram donosi także, że p. Balan miał być obecnym na tej konferencyi,
ale temu zaprzecza stanowczo *Jener. Kor.*, podając pod dniem 6. b.
m. następujące oświadczenie:

„Prawie wszystkie dzienniki tutejsze przynoszą doniesienia o
przedmiocie i toku obrad na ostatnim posiedzeniu konferencyi.
Zwracamy uwagę na to, że potrzeba z największą ostrożnością
przyjmować te niedokładne i częstokroć zmyślone tylko wiadomo-
ści. Mianowicie tyczy się to także doniesienia o obecności pana
Balana którego miano wysłać z Berlina do Wiednia, ażeby się znaj-
dował na ostatnim posiedzeniu konferencyi. Tymczasem nie mógł
ten dyplomata pruski być obecnym na konferencyi z tej prostej
przyczyny, iż nie przyjechał wcale do Wiednia.“

Konwencya francusko-piemoncka i w Hiszpanii wielkie zrobiła
wrażenie. Do *Jen. kor.* piszą z Madrytu, iż Królowa zaraz po ode-
braniu doniesienia, które poseł hiszpański w Paryżu telegrafem prze-
słał, własnoręcznie list do Ojca św. napisała. Zdaje się jednak, iż
gabinet hiszpański nie widzi w konwencyi żadnego powodu do
czynnego wystąpienia, zwłaszcza, iż rządowi hiszpańskiemu zależy
na dobrem porozumieniu z Francją, która Hiszpanii w zatargach
z Peru i z rządem Chilijskim ważne już oddała przysługi, właściwa
zaś doniosłość nowej fazy kwestyi włoskiej dotąd jeszcze oceniona
być nie może.

Ojciec św. zwołał w dniu 23. września kolegium kardynałów
dla naradzenia się z nim względem polityki, której się teraz trzy-
mać wypada. Większa część członków świętego kolegium oświad-
czyć się miała przeciwko konwencyi z dnia 15. września, i była
za tem, ażeby rząd papieżki gabinetowi paryżkiemu odpowiedział,
że Papież pokłada zupełną ufność w innych mocarstwach katolic-
kich a większą jeszcze ufność w opatrności Boskiej. Przeciwno
zdaniu temu wystąpili kardynałowie Antonelli i Sacconi, i udało im
się przekonać członków świętego kolegium, iż na teraz najlepiej
będzie odroczyć wszelką odpowiedź do późniejszego czasu. *Jener.
Kor. austr.* podając powyższe szczegóły, jako z dobrego źródła
pochodzące, za prawdziwość ich jednak nie ręczy.

Cesarzowa Eugenia przybyć miała do Paryża dnia 5. b. m.
o godzinie siódmej wieczór. Towarzyszyć jej miał poseł pruski
hr. Goltz. Według dziennika *Patrie* tego samego dnia oczekiwano
w Paryżu p. Bismarcka, który 24 godzin w stolicy nadsekwańskiej
zabawić miał. — P. Drouin de Lhuys przesyłając znaną depezę do
Rzymu, wysłać miał jednocześnie depezę do Turynu.

Berlingska gazeta z 5. b. m. zaprzecza wiadomości, ja-
koby pełnomocnicy Danii mieli wystąpić na konferencyi w sposób
niezgodny z osnową preliminariów pokoju, lub też pozostawieni zo-
stali bez instrukcyi z Kopenhagi. W preliminariach — powiada,
nie ma wcale mowy o podziale aktywów. Dopełnienie żądania
wniesionego na konferencyi niedozwoliliby Danii dopełnić nowych
zobowiązań finansowych. Pogłoskę jakoby pełnomocnicy duńscy
przystali na zasadę podziału aktywów, należy uważać za fałszywą,
a może rozszerzenie tej pogłoski jest tylko fortelem, by zwrócić
uwagę publiczności na ideę podziału. Nacisk wywierany na Jutland-
ję jest nierozsądny. Zdaje się być niepodobnem do uwierze-
nia — powiada dalej ten dziennik —, ażeby zamierzone uciskanie
mieszkańców Jutlandyi miało na celu wywieranie nacisku na rząd
duński, zwłaszcza, iż my jesteśmy gotowi wypełnić wszystkie przy-

jęte na siebie warunki, i tylko uchylamy się od dotkliwych wyma-
gań, nie zawartych w preliminariach.

Zgromadzenie związkowe w Frankfurcie rozpoczęło dnia
6. b. m. po trzytygodniowej przerwie znowu swoje posiedzenia. Wa-
żnego nie było nic na tem pierwszym posiedzeniu, Austria tylko i
Prusy przedłożyły wniosek, ażeby zgromadzenie oświadczyło komi-
sarzom cywilnym w Holsztynie i Lauenburgu, że zawarciem umów tele-
grafowych z Hamburgiem i Lubeką przekroczyli swoje atrybucye wy-
łącznie administracyjne, i że przeto te umowy są formalnie nie
ważne.

Monarchia Austriacka.

(*Obchód imienia Najjaś. Pana.*) W Stanstawowie od-
była się dnia 4. b. m., po odprawionem na cześć imienia Najjaś.
Pana nabożeństwie kościelnem, także w gmachu c. k. rządu obwo-
dowego wzniosła uroczystość, mianowicie sprawiony przez wszy-
stkich urzędników sądu portret Jego c. k. Apostolskiej Mości *Fran-
ciszka Józefa I.* w naturalnej wielkości oddawał prezydent sądu
z uroczystą, rozrzewniającą przemową całemu sądowi, poczem wszy-
scy zgromadzeni powitali ten wizerunek trzykrotnym okrzykiem na
cześć Jego c. k. Apostolskiej Mości.

Wiedeń, 6. października. (*Nowiny dworu.*) Jego cesarzew.
Mość Arcyksiąże *Rainer* udzielał wczoraj przedpołudniem w zastęp-
stwie *Najjaś. Pana* audyencyi osobom prywatnym.

(*Reskrypt najwyższy względem siedmiogrodzkiego sejmku
krajowego.*) Gdy zeszłego roku z powodu zwołania siedmiogrodz-
kiego sejmku krajowego komisye kilku siedmiogrodzkich komita-
tów i stolic przedłożyły Jego ces. Mości protesta przeciw legalno-
ści tegoż sejmku prosząc oraz o zwołanie innego, czasopismo *Erde-
lyi Hetilap* ogłasza teraz najwyższy reskrypt nadesłany jako odpo-
wiedź na protest komitatu Maros. Tenże opiewa:

„Przedstawienie komisji reprezentantów komitatu Maros uchwa-
lone na posiedzeniu d. 28. i 29. maja 1863, a oraz prośbę aby wy-
konanie najwyższego rozporządzenia względem zwołania siedmiogrodzkiego sejmku krajowego zostało wstrzymane, i aby jak najspie-
szniej zarządzone było zwołanie sejmku legalnego, Jego ces. Mość
raczył odrzucić, a oświadczenia komisji co do legalności i kompet-
encji sejmku krajowego Wielkiego księstwa siedmiogrodzkiego zwo-
łanego na d. 1. lipca 1863 r. uznać jako nieważne i miejsca nie-
mające. W skutek tego najwyższego postanowienia poleca się kr.
gubernium aby komisye komitatu Maros zawiadomiło niezwłocznie
o niniejszej odpowiedzi Jego c. k. Apostolskiej Mości na wspo-
mnione przedstawienie. Przyczem z resztą Jego ces. Mość zostaje
z najwyższą c. k. i monarszą łaską i t. d.

Nadusdy m. p. Moldovan m. p.

Hiszpania.

Madryt, 25. września. (*Rozwiązanie kongresu. — Wiado-
mości bieżące.*) Przedwczorajsza *Gazeta* urzędowa ogłosiła dekret,
który rozwiązuje kongres. Nowe wybory naznaczone są na
dzień 22. listopada, a otwarcie Kortezów na dzień 22. grudnia.

Ten sam dziennik urzędowy ogłosił drugi dekret, mocą któ-
rego zwrócone być mają wszystkie kary pieniężne, jakie zapłaciły
dzienniki polityczne w czasie od 17. czerwca 1857 aż do dnia dzi-
siejszego. W zasadzie zgadzało się na ten środek także minister-
stwo Arrozola Lersundi, ale nie miało czasu, ażeby go przepro-
wadzić.

Dnia 22. września wypuszczony został na wolność pan Jose
Maria Diaz, i minister wojny przesłał drogą telegraficzną potrzebne
rozporządzenia, ażeby oznajmiono to generałowi Prim i wszystkim
jego przez dawne ministerstwo wygwanym przyjaciółom, generałom
i innym oficerom wszelkich stopni, którym wolno teraz, jeżeli zechcą,
powrócić do Madrytu i zamieszkać tam, lub gdziekolwiek im się
podoba.

Anglia.

Londyn, 1. października. (*Urzędowy wykaz dochodów
państwa*) w roku zeszłym został wczoraj ogłoszony. Dochody
w roku zeszłym wynosiły 70,373.944 ft. szt. to jest o 120.438 ft.
szt. mniej jak w roku poprzednim. Wpływy z rozmaitych źródeł
dochodów były następujące: cla 22,573.000 ft. szt., mniej o
1,198.000 ft. szt., akcyza 19,096.000 ft. szt., więcej o 2,104.000
ft. szt., należności stemplowe 9,538.000 ft. szt. więcej o 392.000
ft. szt., rozmaite podatki 3,252.000 ft. szt. więcej o 59.000 ft. szt.,
podatek dochodowy 8,551.000 ft. szt., mniej o 2,054.000 ft. szt.;
począty 3,960.000 ft. szt. więcej o 200.000 ft. szt.; kraje koronne
306.500 ft. szt., więcej o 5000 ft. szt., rozmaite dochody 3,097.444
ft. szt. więcej o 371.562 ft. szt. W ostatnim kwartale zeszłego

roku dochody przyniosły 14,792,489 ft. szt. to jest o 380,985 ft. szt. więcej jak w tym samym okresie poprzedniego roku. *Times* uważa ten rezultat jako bardzo pomyślny. „Nasi ministrowie i prawodawcy pisze ten dziennik mogą teraz z swobodnym sercem używać ferii w pięknej tegorocznej porze jesiennej. Cokolwiek zrobili, lub nie zrobili, lub co jeszcze zrobić mogą, przynajmniej troski w sprawach pieniężnych pozostaną dla nich obce. Dochody kraju odpowiadają jego potrzebom bardziej jak dostatecznie, owsem przewyższają najsmielsze oczekiwania. Wykaz sięgający do 30. września jest nowym dowodem ciągłej pomyślności, która trwa bez przerwy tak, iż się jej już nie dziwimy. Dochody z ostatniego kwartału w porównaniu z tym samym okresem zeszłego roku były o 380,985 większe, i to pomimo znacznej redukcji ceł i podatku dochodowego.

Francya.

Paryż, 4. października. „*Constitutionnel*“ o konwencji francusko-piemontskiej. — *Różne wiadomości.* *Constitutionnel* zamieścił artykuł następujący: „Dziennik jeden turyński donosi, iż mają być otwarte negocjacje dyplomatyczne z Francją w celu modyfikacji konwencji z dnia 15. września w ten sposób, iż przeniesienie stolicy nastąpi dopiero po opuszczeniu Rzymu przez wojska francuskie.“

Wiadomość ta jest mylna. Rząd francuski skłonił się do wejścia w układy o wycofaniu wojsk swoich z Rzymu z tego powodu, iż rząd włoski oświadczył, iż ze względów politycznych, strategicznych i administracyjnych postanowił przenieść do Florencji stolicę Królestwa włoskiego. Postanowienie to było przyczyną stanowczych negocjacji i warunkiem koniecznym wycofania wojsk francuskich z Rzymu, winno zatem uprzedzić takowe wycofanie, nie zaś dopiero po niem nastąpić.

W Paryżu spodziewają się, że kampania jesienna przeciwko powstańcom w Algierji skończy się za sześć tygodni. Uspokojenie Algierji ma być dokonane przed otwarciem ciała prawodawczego. Książę Humbert, król wice sardyński, bawić ma na dworze francuskim do dnia 20go b. m., dotąd zaś nie wiadomo, kiedy się dwór do Compiegne przeniesie. — Małżonka i córka ministra skarbu p. Foulda postanowiły przejść na wiarę katolicką.

Dnia 17go b. m. otwarta zostanie droga żelazna łącząca Niceję z Tulonem, Marsylią, Lugdunem i Paryżem, a zatem z całym kontynentem europejskim. Pracują teraz właśnie nad przepysznym wagonem galowym dla Cesarzowej rosyjskiej. Nicea będzie na zimę tem, czem Baden-Baden było przez lato, a spółka miejska dokłada wszelkich starań do ozdobienia miasta. Akcje tej spółki znajdują się po większej części w rękach bogatej szlachty angielskiej i francuskiej, i właściciele tych zyskują na akcyach, ile ich pobyt zimowy w Nicei kosztować może. Spółka nicejska stoi pod patronatem Cesarza Francuzów, który się nią szczególnie opiekuje.

Do *Independance belge* donoszą z Tunisu, iż po opuszczeniu miasta przez eskadry europejskie powstanie na nowo wybuchnie i samemu miastu zagrozi.

Odkryto w Paryżu uorganizowaną bandę zebraków z Niemców i Polaków złożoną, która głównie nachodziła ziomek w Grand Hotel i w innych wielkich hotelach mieszkających, przyczem wyłudzano sumy po 100 i 200 franków. Sąd policyi poprawczej skazał członków tej spółki na więzienie kilku miesięczne i oddał ich na pięć lat pod dozór policyi.

Włochy.

(*Ciągłe protestacje przeciwko umowie z d. 15. września.* — *Różne wiadomości.*) Gazeta medyolańska pisze, iż chociaż jeden Lombardczyk znajduje się między ministrami, to jednak całe ministerium jest tylko ministerium kompromisów, zwłok i transakcji i wcale nie odpowiada wymaganiom czasu obecnego, w którym trzebaby zaraz przywrócić zakłóconą spokojuść Włoch. Będą się starali o zawiązanie nowych negocjacji z Francją względem przeniesienia stolicy, a dla zadowolenia Turynu wystawią się na zwętlenie dobrego porozumienia z tem mocarstwem, i na utratę przychylności Cesarza Napoleona, który nie pochlebne dla Włoch będzie miał wyobrażenie o wolności konstytucyjnej we Włoszech. Mówią o rozwiązaniu parlamentu, a chcą go zwołać w każdym razie do Turynu, gdzie nie może mieć żadnej swobody działania.

Ze wszech stron zaś mnożą się protesta przeciwko konwencji wrześniowej. Stowarzyszenie w Pisy oświadczyło się na zwyczajnym posiedzeniu przeciwko niemoralnej umowie, zawartej między rządem, który się zowie francuskim, a rządem, który śmie nazywać się włoskim, gdyż umowa ta byłaby zgubną dla sprawy jedności i niepodległości Włoch. Opłakując ofiary zaburzeń w Turynie, stowarzyszenie rozeszło się przy okrzykach: Rzym lub śmierć! Ligujskie stowarzyszenie wyborcze przesłało do Rzymu protestację przepełnioną obelgami na byłych ministrów i na konwencyę. „Ministerium zachwiało się i padło we krwi, lecz zostało dzieło jego jako kamień na drodze naszego postępu, jako groźba przeciwko jedności i niepodległości ojczyzny. Groźba ta zaś tem wyraźniej egzystuje, iż nowe ministerium wcale nie posiada zaufania narodu. Dla tego niechaj naród o sobie myśli i t. p.“ W końcu idzie odezwa do ciągłego oporu.

Dziennik medyolański *Lombardia* potwierdza to co paryżki *Constitutionnel* o konwencji donosi. Przeniesienie stolicy jest wa-

runkiem sine qua non opuszczenia Rzymu przez wojsko francuskie, a termin dwuroczny liczony będzie dopiero od chwili dokonanego przeniesienia stolicy. „Ministerium“ mówi *Lombardia* „zostawi parlamentowi oznaczenie tej chwili. Usiłowania Lamarmory, ażeby uzyskać modyfikację tego postanowienia, spełzły na niczem.“ Zaś Kolońska gazeta donosi, iż baron Rothschild nie myśli wcale o wzięciu udziału w nowej polityce włoskiej, a znow dowodzi, że konwencya z dnia 15. września natrafia na silny opór stronnictwa ruchu.

Przez Bononię udaje się wielu dygnitarzy kościelnych z Francji i z Belgii do Rzymu. Mówią z pewnością, iż w Rzymie zbierze się wielkie zgromadzenie prałatów francuskich, hiszpańskich i niemieckich, w celu porozumienia się z stolicą świętą, względem postępowania w obecnych okolicznościach. Z Rzymu zaś piszą, iż wielka tam panuje czynność zwłaszcza od czasu powrotu księdza Meriele, który ważne przywiózł wiadomości. Zdaje się, iż w kółkach rzymskich najwięcej wpływu mających, postanowiono zająć pozycję imponującą, na wszelkie wypadki obliczoną, nie uwłaczając jednak umiarkowaniu i przeświadczeniu o własnej sile, które postępowanie stolicy świętej w stanowczych chwilach zawsze cechowały. Wszystkie gadania prasy piemontskiej o niespokojności i zniechęceniu Ojca św. czystą są bajką; Jego Świątobliwość nie okazywał nigdy tyle spokoju umysłowego, jak właśnie w chwili obecnej.

Znany deputowany radykalnej opozycji Petrucelli della Gattina ogłosił w *Presse* paryskiej list, według którego wątpić można o przyjęciu konwencji przez parlament turyński. Pan Petrucelli jako jawny członek stronnictwa ruchu, mówi jasno i bez ogródki, iż konwencya odrzuconą być powinna i dalszego przebiegu wypadków wyczekiwać trzeba. Dziwi to powszechnie, iż *La Presse* dała się użyć za organ podobnego rozumowania.

Niemcy.

Berlin, 5. września. (*Różne wiadomości.*) Dzienniki półurzędowe pruskie zajmują się teraz gorliwie wewnątrzemi sprawami. Twierdzą, iż stronnictwo postępu ułożyło program, według którego naczelnicy stronnictwa mają mieć zamiar wywołać rozwiązanie izby deputowanych, tudzież nowe wybory, agitację wyborczą i ponowne wotum ludu. Gdyby się to nie udało i gdyby rząd pozostał w dotychczasowej pozycji, w takim razie deputowani należący do stronnictwa postępowego złożyliby wszyscy swoje mandaty, a stronnictwo staroby się wszelkimi siłami, ażeby ich na nowo wybrano. Gazeta krzyżowa występuje ostro przeciwko podobnym przebiegom. Dziennik ten kończy artykuł swój temi słowy: Rządy królewskie lub nierząd demagogów — walka musi być w Prusiech przeprowadzona.

Reskryptem ministra spraw wewnętrznych, w *Staatsanzeigerze* zamieszczonym, zniesione zostały ograniczenia przy udzielaniu paszportów morskich.

Norddeutsche Allgemeine Zeitung donosi, iż pełnomocnik pruski doręczył Królowi Jerzemu greckiemu pismo rządu pruskiego, zawierające uznanie nowego rządu.

Provinzial Correspondenz pisze, iż sejm nie będzie zwołany aż dopiero w połowie grudnia. Landrat Ahlefeld miał długą rozmowę z prezesem rady ministrów p. Bismarkiem. *Prov. Corresp.* pisze, że rozmowa ta wyjaśni postawę Księcia Augustenburgskiego, który częstokroć naprowadzony był na zię drogi, mianowicie co do stosunku swego z Prusami. — Król rozkazał, ażeby w dn. 15. października pogrzebane były zwłoki zmarłego Króla pruskiego w właściwym grobie pod ołtarzem kościoła pokoju w Poczdamie.

Dziennik powyższy pisze, iż zdaje się, że konferencye pokojowe spieszniej teraz postępować będą.

Wielkie mocarstwa niemieckie starają się przekonać Danię wszelkimi środkami o szczerej swej chęci stanowczego załatwienia sprawy. Dlatego to Prusy wysyłają drugiego pełnomocnika, który się jedynie negocjacyą pokoju zajmować będzie. Stanowcze wystąpienie dwóch wielkich mocarstw zrobiło wielkie wrażenie w Kopenhadze. Rząd duński miał postanowić działać pojednawczo w załatwieniu kwestyi finansowej, spodziewać się można, iż dzieło pokoju wkrótce dokonane będzie.

Negocjacje między Austrią a Prusami w Pradze tak daleko postąpiły, iż obustronni pełnomocnicy udali się do Wiednia i do Berlina dla pozyskania zatwierdzenia zawartych stipulacji. Negocjacje te doprowadzą zapewne do znakomitego ułatwienia obrotów handlowych między Austrią a związkiem cłowym.

Sztutgarda, 5go października. Minister sprawiedliwości baron Wachter-Splitter przeniesiony został na stan spoczynku. Tymczasowym ministrem sprawiedliwości zamianował Król prezesa rady tajnej Neurata.

Kiel, 5. października. *Kieler Ztg.* donosi, iż w Kiele zamówiono kwatery dla 51 oficerów i 150 koni, zkad wnoszą, iż główna kwatera do Kiela przeniesiona będzie.

Dania.

Flensburg, 3. października. (*Przeniesienie głównej kwatery armii związkowej.*) Cesarzsko-królewska główna kwatera będzie przeniesiona w najbliższych dniach z Goldyngi do Horsens, i to jest zaiste dzisiaj najwięcej zajmująca wiadomość jaką zjad prze-

śląc można. Gdy pobyt w Goldyndze był dla wojsk niemieckich tak niemiłym, prawie nieznośnym, jakkolwiek zmiana kwatery była dla nich pożądana. A tą razą nawet zmiana jest bardzo korzystna. Miasto Horsen jest to bardzo miłe miejsce, mieszkańcy jego są uprzejmi, a nawet sprzedający. Z drugiej strony przeniesienie głównej kwatery fml. barona Gablenza do tego miasta uważają tu jako dowód, że armia nie ustąpi z Jutlandyi dopóki pokój nie będzie ostatecznie zawarty według życzenia Austrii i Prus. — Główna kwatery najwyższej komendy armii związkowej, która obecnie jest tutaj, ma być według wszelkiego prawdopodobieństwa przeniesiona do Apenrade. Od 30. z. m. panuje tu nadzwyczajne zimno. W nocy z 30. na 1. b. m. był nawet bardzo silny mróz. Nieustający wiatr wschodni zapowiada ostrą jesień.

Ameryka.

(Statystyka ostatnich wyborów na prezydenta.) Korespondent *Timesa* z Nowego Jorku podaje statystykę ostatnich wyborów na prezydenta Stanów Zjednoczonych w roku 1860, aby z niej coś wywnioskować względem wyborów wkrótce nastąpić mających. Z 4,622,170 głosujących we wszystkich trzydziestu trzech Stanach, było 1,857,610 głosów za Lincolnem, kandydatem republikańskim; 1,365,976 za Douglasem, kandydatem demokratów Północnych, a 847,953 za Breckenridgem, kandydatem demokratów Południowych, wreszcie 590,631 za Bellem, reprezentującym stronnictwo konserwatystów, tak zwanych Wigów amerykańskich. Gdyby więc demokraci nie byli rozdzielili swych głosów, toby prawdopodobnie Lincoln nie mógł się utrzymać. Oderwanie się Południa zmienia naturalnie i liczebny stosunek stronnictw, ale oczywiście na korzyść Lincoln, który się opierał wyłącznie prawie na Północy. W samej rzeczy odrzuciwszy południowe Stany, pozostałoby jeszcze 1,834,995 głosów dla teraźniejszego prezydenta, a dla trzech innych razem tylko 1,566,415; a zatem o ileby można przypuścić, że w ciągu wojny wszyscy wyborcy zostali wierni dawnym swym opiniom i że stronnictwa w jednostajnym stosunku liczebnie wzrosły lub uszczupliły się, wypadłaby na Północy za Lincolnem większość 200,000 głosów.

Kronika.

Dnia 12. października r. b. o godzinie 11½ odbędzie się w Zakładzie nar. im. Ossolińskich uroczyste doroczne posiedzenie naukowe.

(Samobójstwo.) W Basznie górnej, w obwodzie żółkiewskim, obwieścił się w nocy z 17. na 18. z. m. włościanin tamtejszy Wasyl B. Ze śledztwa pokazało się, że na kilka godzin przedtem kopnął go koń w brzuch, i że wynikiem z tego nadzwyczajne boleści popełnił go do samobójstwa.

(Lista gości karlsbadzkich.) Na dniu 1go b. m. wydany został na ten rok ostatni numer karlsbadzkiej listy kąpielowej. W ciągu tegorocznej pory kąpielowej przybyło oprócz zapisanych na liście 7449 partyi o 10,466 osobach, 92 partyi o 96 osobach, których imiona nie były podane w liście; 79 osób było umieszczonych w c. k. kąpielkach wojskowych, 145 w szpitalu dla obcych, a 71 w szpitalu izraelskim, nadto bawiło 3042 osób, krótszy czas w Karlsbadzie; zaczem liczba obcych, którzy w tym roku odwiedzili Karlsbad, wynosi w ogóle 13,900 osób.

(Medal dla p. Kwizdy.) Towarzystwo ku ochronie zwierząt w Hamburgu przyznało na ostatnim posiedzeniu swojemu aptekarzowi Kwizdzie w Korneuburgu medal towarzystwa za sporządzany przez niego i od wielu lat wypróbowany w swej wielkiej skuteczności proszek dla bydła.

(Zabytek archeologiczny.) Korespondent z Rzymu donosi do „Gazety Warszawskiej“ o odkryciu temi czasy ważnego dla archeologii i sztuki starożytnej zabytku. Odkrycie to nastąpiło prostym przypadkiem. P. Righetti bogaty dorobkiewicz, właściciel pałacu zwanego Pio przy placu Campo di Fiori dawniejszem polu Flory, nakazał kopać w dziedzińcu do znacznej głębokości dla odsłonięcia pewnego podziemnego kanału szkodzącego fundamentom budowli. Kopiący natrafił podczas roboty na jakiś nadzwyczaj twardy przedmiot, który przynął po kilkakrotnym uderzeniu rydłem. Odrzucony odłamek zwrócił uwagę złośliwym podryśkiem i poznano w nim palec spiżowego posągu. P. Righetti powierzył kierunek dalszego kopania ludziom umiętnym, i zdołano już odsłonić w większej części przeszliczny posąg ze spiżu korynckiego. Jest to największa znana dotąd spiżowa statua, mająca 10 łokci wysokości; oprócz utraconego palca zachowana tak wybornie, że całe złocone nie nosi najmniejszego znaku uszkodzenia. Posąg ten zakopany widać umyślnie, gdyż nad nim znajduje się małe murowane sklepienie, przedstawia o ile dotąd z odkrytej części można wnosić Herkulesa, lub raczej w jego postaci jednego z Cesarzów rzymskich, a jak mniema znakomity archeolog p. Visconti, Domicejana. Wiadomo, że po śmierci tego Cesarza senat rzymski rozkazał zniszczyć wszystkie jego posągi, kilka z nich jednak przechowali wierni mu pretorjanie.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 7. października. W ciągu ubiegłego tygodnia w handlu jarzynami strączkowymi panowała zupełna cisza, i w większych partyach nie udało się sprzedać. Przyczyna tego jest równie jak dawniej brak popytu, złości kupna, i w ogóle wszelkiej spekulacji, bo nawet opuszczając z cen teraz praktykowanych trudno jest wejść w jakąkolwiek umowę. Dowóz głównie z powodu niepogody był nadzwyczaj mały, i dla tego sprzedający mieli prędszy odbyt

jak się spodziewali. Gdyby się podniosło agio na srebrze, można by groch, bób, soczewicę i hreczkę transportować do Prus, ale teraz wywóz tych artykułów redukuje się prawie do zera. Za pszenicę najlepszego gatunku zadają korzec po 5 złr. 20 c. w. a. Zapasy przeszłoroczne są więcej poszukiwane jak tegoroczne. Cę do jęczmienia przyszło do skutku kilka umów na 2 złr. 80 do 90 c. korzec 145 ₰ wagi, i to narachunek tutejszych browarów. Z wszystkich gatunków zboża żyto jest najwięcej poszukiwane, a przyczyną tego ma być nieurodzaj ziemniaków, które w Galicyi ucierpiały bardzo wiele z powodu ciągłych deszczów. Najlepsze gatunki płacono po 3 złr. 15 c. Spodziewają się też, że ceny tego artykułu podniosą się jeszcze bardziej, ponieważ w obec teraźniejszych stosunków nie można przypuszczać aby włościanie, którzy dopóki mogli liczyć na obfity zbiór ziemniaków, poprzestawali na konsumpcyi tego artykułu, a jarzyny strączkowe wywozili na targ, mogli w tym roku postępować podobnie. Owies mało jest poszukiwany, i handel tym artykułem nie ożywia się wcale. Gatunki 100 ₰ wagi można nabywać po 2 złr. 20 c. w. a. Dawne zapasy zaczynają się wypróżniać. Kolej żelazna prawie nie zład nie odchodzi i tylko 706 cet. rzepaku i 462 cet. koniezu wywieziono zład do Wrocławia. Z Rzeszowa i Tarnowa wywieziono także kilka pomniejszych partyi rzepaku i koniezu do Prus. Ceny mąki pochodzącej z tutejszych młynów parowych nie zmieniają się prawie od czterech tygodni. Ceny te są następujące: 00 najprzedniejsza mąka cesarska cetnar wiedeński 10 zlr., mąka królewska 9 zlr., mąka sklepowa 8 zlr. 30 c., przednia mąka piekarska 7 zlr. 30 c., muntowa 6 zlr. 10 c., mąka na bulki 5 zlr. 10 c., biała mąka poślednia 3 zlr. 50 c., najprzedniejsza mąka zytunia 5 zlr., pośledniejsza 4 zlr., mąka na chleb 3 zlr. 60 c., ordynaryjna mąka na chleb 2 zlr. 80 c. i kaszka drobna po 10 zlr. 50 c. w. a. Kolej żelazna wywieziono zład tylko 43 cetn. do Krakowa i 89 cetn. do Rzeszowa. — Przesyłki spirytusu powiększyły się znowu w tygodniu ubiegłym, i z tego, co tu zwieziono, było przeznaczone 189 cetn. do Krakowa, 59 cetn. do Bochni, 113 cetn. do Tarnowa, 132 cetn. do Wieliczki. Wetny owczej wywieziono 764 cetn. do Bielska, 271 cetn. do Wiednia, 113 cetn. do Staudingu, 558 cetn. do Ołomuńca i 2599 cetn. do Wrocławia. — Niezwykle rozmiary przybiera wywóz nafty i oleju skalnego, mianowicie w partyach przeznaczonych do stacyi w Wiedniu. W roku zeszłym wywieziono tego artykułu z Galicyi około 37,000 cetn., w roku bieżącym cyfra ta została już przewyższona o 4000 cetn. Gdyby więcej racjonalnie postępowano przy wydobyciu nafty, można by stosunkowo spodziewać się o wiele pomyślniejszych rezultatów. Bydła rzeźnego i opasowego zapowiedziano w tygodniu ubiegłym na stacyach kolei żelaznej 2696 wołów przeznaczonych do wywozu. Z tych 2650 sztuk oddano we Lwowie, a 46 sztuk w Gródku. Transporta nierogacizny, mianowicie z Galicyi wschodniej, przybierają coraz większe rozmiary.

Lwów, 7. października. Na naszym dzisiejszym targu były następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów: męc pszenicy (81 ₰) 2 zł. 80 c.; żyta (76 ₰) 1 zł. 52 c.; jęczmienia (62 ₰) 1 zł. 35 c.; owsa (48 ₰) 1 zł. 16 c.; hreczki 1 zł. 77 c.; kartofli 1 zł. 40 c.; kubek krup przemiecznych 8 c., jęczmieńczych 2½ c., jaglanych 6 c., hreczanych 3 c., funt mąki pszenicznej 5½ c., żytniej 4½ c., masa piwa lepszego 22 c., zwykłego 20 c., wódki 18 stop. 80 c., 15 stop. 36 c., 1 ₰ masła 50 c., smalcu 48 c., łożu 20 c.; cetnar siana 1 zł. 35 c., okłotów 73 c.; sag drzewa bukowego 12 zł. 60 c., sosnowego 9 zł. 3 c.

Ostatnia poczta.

Berlin, 6. października. Król spodziewany tu jest z powrotem z Baden dnia 14. b. m. z rana. Książę Następca tronu z małżonką i familią udadzą się po odprawieniu na dniu 18. b. m. ceremonii chrztu na dwa miesiące do Nicey. Cesarz rosyjski nie będzie obecnym przy chrzcie.

Berlin, 6. października. Dzisiejsza gazeta krzyżowa donosi za rzecz pewną, że baron Balan odjechał dopiero w środę. — *Nordd. Allg. Ztg.* pisze: „Potrzebaby, ażeby rządy niemieckie wystąpiły w sposób urzędowy przeciw zabiegom przyjaźni Dani, którzy usiłują zawsze jeszcze przypisywać odwiekanie dzieła pokoju głównym mocarstwom niemieckim, a szczególnie Prusom.

Frankfurt, 6. paźdź. Według telegramu wiedeńskiego w *Neue Frankf. Ztg.* miano na posiedzeniu konferencji ze środy przyjąć zmodyfikowany duński projekt finansowy i ułożyć stanowczo podstawę pokoju, pozostało jeszcze tylko załatwienie kwestyi formalnej. — Ten sam dziennik donosi jeszcze, że układy względem kwestyi celnej toczą się dalej pisemnie.

Dobrze zawiadomiona korespondencya z Kiel w tym samym dzienniku zapewnia wbrew wszelkim odmiennym doniesieniom, że panowie Sommer i Francke wyrazili życzenie, ażeby zostali uwolnieni od swoich funkcji, i książę Fryderyk miał skłonić się do tego. Korespondencya wyraża życzenie, ażeby książę wybrał sobie doradców, którzy sprzyjają przyłączeniu Księstw do Prus.

